

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Aetas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

pus habens provinciam, id est, Episcopos, Suffraganeos; Archiepiscopus vero, qui illam, vel illos non habent, non potest nuncupari Metropolitanus, sed solum Archiepiscopus, facit c. 21. i. dist. post initium, ubi aliter Archiepiscopum, aliter Metropolitanum nominat: facit e. sentote, 6: q: 3. Gem. in et fin: verf. glossa secunda, de off. ordin. lib: 6.

Secundo, Archiepiscopus est Judex ordinarius Saffraganei, Gemin. in c. l. de off. vtc: lib: 6.

Tertio, Archiepiscopus potest ponere edictum per totam provinciam, quando esset casus sua jurisdictioni competens, idem in c: 1; notab: 1: de suppl. negl. pralat: l: 6. vide Marinum Frezam in tract. sub feudi, ubi etiam potest habere, quot Episcopatus, & Archiepiscopatus habeat Rex Neapolis, in Regno Neapolitano, & quot summus Pontifex.

ASSISTENTES IN CAPELLA PAPÆ.

Asistentes Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi in Capella Romano Pontifici, quænam habeant privilegia, & exemptiones: vide Jul. III. Bull: 14: qua incipit, Romanus pontifex, & audivi inter alia, quod possint testari causa mortis, usque ad suramam duorum millium ducatorum.

ARS NOTORIA.

Ars notoria dicitur illa, qua omnia quasi fiunt nota, & sit qui-

busdam observantiis, orationibus, & aliis rebus prohibitis, & est superstitionis, & prohibita, quia ea media putant quidam posse scire omnia, licet apparenter aliquando virtute demonum aliqui vii sint ea scire media hac arte, sed falsò, Barthol. Sybil. spec. per. qq: q: 13: c. 11. 3. dec.

Secundo, Artis notoria libri omnes sunt prohibiti per indicem impressum Romæ anno 1596. in litera N, incertorum auctorum libri prohibiti.

ETAS.

Primo, queritur, quomodo probatur ætas? Respondeatur primò, quod potest per librum Baptismi Ecclesiæ parochialis, qui bene conservatur in dicta parochia: secundò, ex testificatione patris cum juramento, sicut etiam filiatio probatur ex scriptura, & annotatione patris, Dec. in capit. cum causam, colum. 3. ver. quartò fallit, de probat. Caput aquens. decisio: 314. 1. p: vide in ver. matrimonium, dub. 14: licet Speculator in tit: detest: §: 1: ver. generaliter, & Alex. conf. 190. columna secunda, notab: 14: lib: 6. dicant patrum non posse testificari super consanguinitate nepotis, Caput aquens. decisione 279 parte tertia, sed potest intelligi in prajudicium tertii, vel quando exciperetur, vel in re gravis momenti, idem Navarr: consilio octavo de temp. ord. ubi dicit sufficere filio credere parentibus de legitima ætate afferentibus.

Secun-

Secundò quæritur, quæ ætas requiritur ad Ordines Ecclesiasticos? Respondetur quod non sufficit ætas, prout in Clem. i. de ætat. & qual. sed requiritur necessariò ætas requisita à Sacro Concilio Tridentino sess. 23. c. 12. de reform. quæ tamen ætas sufficit, ut attingatur etiam per ultimum diem, licet eum diem nondum excessisset. Navar. conf. 9. de temp. ord. & in Manual. c. 25. n. 116.

Tertiò, quæ ætas requiritur ad beneficia ecclesiastica obtainenda? Respondetur, prout in ver. beneficium, §: 1: ver. ad dignitates, & in ver. Canonia, §. 2. & 3. & Conc. Trid. sess. 23. c. 6. deferor: & sess. 24. cap. 12. de refor. vide Gom. in c: si e tempore, ver. in e agl. infine, de refor. lib. 6. & in c. ex eo, notab. 2: de elect: eod. lib.

Quartò, quæ ætas requiritur in contrahendo matrimonio? Respondetur, quod sufficit in fœmina novem annorum cum dimidio, & in homine decem cum dimidio, & aliquando ex urgenterissima causa potest ante pubertatem, c. 2. de spons. impub. & ibi gloss. Innoc. & Pan. & Navar. conf. 4: de spons. impub. Cov: de spons. secunda parte, c. 5. per totum.

APPELLATIO.

Primò quæritur, an possit appellari à diffinitiva, sine cause expressione? Respondetur, quod sic. hoc tamen fallit, quando appellatur in materia visitationis, correptionis, & inhabitacionis, ubi non licet appellare sine causa

expressione, Conc. Trid. sess. 13. c. 1. de refor. §. in causis. Nav. conf. 1. de appell.

Secundò quæritur, utrum sit verum undeque illud dictum, quod in notoriis non detur appellatio? Respondetur quod sic, tamen potest appellari à declaratoria notorii, ita Nav. conf. 9. num. 5. de sent. excom.

Tertiò quæritur, ad quem debeat appellari, quando Episcopus visitat, etiam tanquam Sedis Apost. delegatus, ad Metropolitanum, vel ad Papam? Respondetur prout in ver. visita-
tio, qu. 3.

Quartò quæritur, an sicut appellatio non suspendit excommunicationem, ita etiam non suspendat absolutionem? Respondetur, quod non suspendit, seu impedit absolutionem, usi quis dicat, appello, ne absolvias talem. Ratio est, quia non valet appellatio à futuro gramine, secus veridici opponeretur appellatio ex iusta causa, & ab absolvente admitteretur, quia tunc negotium transferretur ad superiorem. Innoc. in c. sacro, in si: de sent: excom. & in primo casu ille qui fuit absolitus à Judice à quo, manet absolutus quoisque non revocetur à judice ad quem, patet à contrario sensu, facit c. qua fronte, de appell.

Quintò quæritur, interlocutoria quando possit revocari? Respondetur primò, quod infra decem dies, patet vulgatis. secundò, non potest revocari, postquam judex detulit appellacioni, quia tunc causa devolvitur ad judicem ad quem, cap. cum appellacionib.
hac